

gentage disse Argumenter, hvortil jeg kan slutte mig; det vilde være at spille Tingets Tid. Blot skal jeg med Hensyn til Faren for, at Broen kan blive ødelagt af Isen, pege paa, at Svaret, som er givet paa Udvalgets Forespørgsel i saa Henseende, gaar kun ud paa, hvorvidt Bropillerne vilde være stærke nok til at staa sig mod Isskrudninger. Men der er vist en anden Ting at tage i Betragtning dér end netop Bropillerne, idet det er muligt — jeg er ikke sagkyndig og ved ikke, om det er Tilfældet, det er en Ting, som jeg kunde ønske at faa oplyst —, at denne Is kunde skrues saaledes op, at den ligefrem kunde løfte Broen. Broens Højde over Vandfladen er, saa vidt jeg erindrer, kun omtrent 12 Fod, og det er ingenlunde utænkeligt, at Isen kan skrues saa højt op. Dette skal jeg imidlertid ikke opholde mig ved.

Ærede Medlemmer ville forstaa, at jeg ikke er i Stand til at stemme for dette Lovforslag, og Grunden dertil er, at jeg, som De ligeledes ville forstaa, mener, at man derved vilde præjudicere den Ordning, som jeg mener vil være den heldigste Løsning af Spørgsmaalet baade for den indenlandske og udenlandske Trafik. De Indvendinger, der ere gjorte mod Møens-Routen, om jeg maa bruge det Udtryk for Linien over Køge—Præstø—Møen og Stubbekøbing, ere væsentligst af finansiel Natur, idet man mener, at Udgiften dertil vil blive for stor i Forhold til Udgiften til det andet Projekt. Hvis Møens-Projektet med Hensyn til Indgivelse af Tilbud og derved Kontrolering af Beregningerne var blevet stillet paa lige Fod med det andet Projekt, kan jeg imidlertid ikke frigøre mig for den Tanke, at der derved kunde være skabt en Reduktion af de opstillede Udgifter. Der har efter min Mening ikke været tilstrækkelig Tid til at kontrollere disse Beregninger. Vi vide, at de ere foretagne af Statsbanernes sagkyndige, og jeg tror, det er en Erfaringssætning — i hvert Fald have mange Medlemmer af dette Ting udtalt sig i den Retning —, at naar Statsbanerne ønske en bestemt Ting realiseret, arbejde de for den af yderste Evne. Det var der naturligvis i og for sig ikke noget at sige til, hvis det ikke var Rigsdagen, der har Afgørelsen af disse Ting. Jeg tror, at der her i Tinget og for øvrigt ogsaa i Befolkningeu er nogen Mistillid til, at Statsbanernes Beregninger altid ere aldeles upartiske. Ifølge de Bilag, der ledsage Lovforslaget, var der til Storstrømsbroen kalkuleret et Beløb af 10,580,000 Kr., medens Tilbudssummen er gaaet ned

til 8,250,000 Kr. Der er altsaa dér en væsentlig Reduktion, og jeg kan ikke frigøre mig for den Tanke, at hvis Møens-Projektet havde faaet en lignende Behandling, kunde en lignende Reduktion have fundet Sted for dettes Vedkommende. Det vilde have været et vægtigt Argument for at beslutte sig til at føre Linien ned over Møen.

Der er et andet Forhold at tage i Betragtning, naar man taler om, at Møens-Projektet vil blive for dyrt i Forhold til det andet. Jeg udtalte ved første Behandling en Formodning om, at der ved Benyttelsen af den østsjællandske Jernbanes Fundament helt ned til Tokkerup vilde kunne spares noget paa Anlægsudgiften til Møens-Projektet. Man er fra Statsbanernes Side, som bekendt, overalt gaaet bort fra den østsjællandske Jernbanes Linie og har derimod fulgt Sydbanens Linie et Stykke ned. Men ogsaa derved kommer man til et Resultat, der er i Disfavør af Møens-Linien, idet jeg er tilbøjelig til at tro, at man ved at følge den østsjællandske Banes Fundament i Virkeligheden kunde opnaa Besparelse. Paa Forespørgsel om, hvorvidt der kunde spares noget ved at benytte den østsjællandske Banes Fundament, sig Statsbanerne, at det vil være ubetydeligt, neppe mere end $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Naa, ja, $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. er da ogsaa Penge, naar der er Tale om et Jernbaneanlæg. En Besparelse af $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. hist og nogle Hundrede Tusinder her vil let føre til, at Møens-Projektet ikke bliver saa kostbart, som man er tilbøjelig til at fremstille det.

Der er en anden Ting, jeg ønsker at fremføre til Støtte for min Formening om, at Møens-Projektet ikke vilde blive saa finansielt uoverkommeligt, som man vil fremstille det. Det er ganske vist ikke nogen positiv Besparelse, jeg her sigter til, men det vil være en Besparelse i Henseende til Statens Udgifter. Der vil nemlig sikkert kunne paaregnes et ikke ringe Tilskud fra de Kommuner og de Egne, hvorigennem Banen vil komme til at gaa. Jeg skulde tage meget fejl, om det ikke, hvis man fik et lignende Tilskud som det, der plejer at blive givet ved Anlæg af Baner, vil blive henved 400,000 Kr. Dette maa dog ogsaa tages i Betragtning, naar Talen er om Statens Udgift — jeg ved nok, at Banen ikke bliver billigere for det, men naar Talen er om Statens Udgift, mener jeg, det bør tages med i Betragtning.

Dertil kommer endelig, hvad jeg har fremhævet adskillige Gange, at vi ikke kunne være blinde for, at disse Egne i en nær Fremtid maa blive bedre betjente med